

Sino ang lumikha ng Sansinukob? Sino ang lumikha sa akin? Bakit?

Ako ba ay nasa tamang daan?

Sino ang lumikha ng mga langit at lupa at anumang nasa mga ito na mga dakilang nilikha na hindi natatalos.

Sino ang gumawa ng eksaktong mahusay na sistemang ito sa langit at lupa?

Sino ang lumikha ng tao, nagkaloob dito ng paningin at isip, at gumawa rito na nakakakaya sa pagkamit ng mga kaalaman at pagtalos ng mga katotohanan?

Sino ang nagpasimula ng eksaktong pagyaring ito sa mga bahagi ng katawan mo at nag-anyo sa iyo saka nagpahusay sa anyo mo?

Pagbulay-bulayan mo ang pagkalikha ng mga bagay na buhay ayon sa pagkakaiba-iba ng mga ito at pagkasarisari ng mga ito, sino ang nagpasimula sa mga ito sa mga aspetong walang hangganan sa mga ito?

Papaanong naorganisa at napatatag ang Sansinukob na ito kalakip ng mga batas nito na nagkokontrol dito sa isang eksaktong pagkontrol sa paglipas ng mga taon?

Sino ang naglagay ng mga sistemang namamahala sa Daigdig na ito: ng buhay at kamatayan, pag-anak ng mga buhay, gabi at araw, pag-iiba ng mga panahon, at iba pa?

Nilikha ba ng Sansinukob na ito ang sarili nito? O dumating ito mula sa wala? O umiral ito dala ng isang pagkakataon? Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): **﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35) أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾** 35. **O nilikha sila ng hindi isang anuman o sila ay ang mga tagalikha? 36. O lumikha sila ng mga langit at lupa? Bagkus hindi sila nakatitiyak.}** (Qur'ān 52:35-36)

Kaya kung hindi natin nilikha ang mga sarili natin at isang kaimposiblehan na tayo ay dumating mula sa wala o pagkakataon lamang, samakatuwid ang totoo na walang pag-aalinlangan dito ay na ang Sansinukob na ito ay kailangan na may isang dakilang nakakakayang tagalikha yayamang nagiging imposible na ang Sansinukob na ito ay lumikha ng sarili nito o dumating mula sa wala o dumating dahil sa isang pagkakataon!

Bakit sumasampalataya ang tao sa kairalan ng mga bagay na hindi niya nakikita, tulad ng pagkatalos, isip, kaluluwa, mga damdamin, at pag-ibig? Hindi kaya dahil siya ay nakakikita ng mga epekto ng mga ito? Kaya papaanong magkakaila ang tao sa kairalan ng isang Tagalikha ng dakilang Sansinukob na ito samantalang siya ay nakakikita sa mga epekto ng mga nilikha, pagkagawa, at awa ng Tagalikha? Hindi tatanggapin ng isang nakapag-uunawa na sabihin sa kanya na ang bahay na ito ay dumating nang hindi ipinatayo ng isa o sabihin sa kanya na ang wala ay ang nagpairal sa bahay na ito. Kaya papaanong naniniwala ang ilan sa mga tao sa nagsasabing ang dakilang Sansinukob na ito ay dumating nang walang tagalikha? Papaanong natatanggap ng isang nakapag-uunawa na sabihin sa kanya na ang pagkakawastong eksakto ng Sansinukob ay dumating dala ng isang pagkakataon?

Ang lahat ng ito ay nagpapahantong sa atin sa iisang resulta: na ang Sansinukob na ito ay may isang Panginoon na Dakila na Tagapangasiwa rito, na Siya – tanging Siya – ay ang karapat-dapat sa pagsamba, at na ang bawat sinasamba bukod pa sa Kanya ay walang-kabuluhan ang pagsamba at ito ay hindi nagiging karapat-dapat na sambahin.

Ang Panginoong Tagalikhang Dakila

Mayroong isang Panginoong Tagalikha. Siya ang Tagapagmay-ari, ang Tagapangasiwa, ang Tagapagtustos na nagbibigay-buhay at nagbibigay-kamatayan. Siya ang lumikha ng lupa, nagpasunud-sunuran nito, at gumawa nito bilang naaangkop para sa mga nilikha Niya. Siya ang lumikha ng mga langit at anumang nasa mga ito na mga dakilang nilikha at gumawa para sa araw, buwan, gabi, at maghapon nitong kawastuhang eksakto na nagpapatunay sa kadakilaan Niya.

Siya ang nagpasilbi para sa atin ng hangin na walang buhay sa atin nang wala ito. Siya ang nagpapababa sa atin ng mga ulan at nagpasilbi para sa atin ng mga dagat at mga ilog. Siya ang nagbibigay-sustansiya sa atin at nag-iingat sa atin habang tayo ay mga fetus pa sa mga tiyan ng mga ina natin noong hindi pa tayo magkaroon ng lakas. Siya ang nagpadaloy ng mga dugo sa mga ugat natin mula sa pagkapanganak sa atin hanggang sa mamatay tayo.

Ang Panginoong Tagalikhang Tagapagtustos na ito ay si Allāh – kaluwalhatian sa Kanya at napakataas Siya!

Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): **﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِيهِ﴾** Tunay na ang Panginoon ninyo ay si Allāh na lumikha ng mga langit at lupa sa anim na araw, pagkatapos lumuklok Siya sa Trono. Nagbabalot Siya ng gabi sa maghapon na humahabol doon nang maliksi. [Lumikha Siya] ng araw, buwan, at mga bituin bilang mga pinagsisilbi ayon sa utos Niya. Pansinin, sa Kanya

Ang pagsamba ay hindi nagiging ukol kundi kay Allāh sapagkat Siya ang karapat-dapat dito – tanging Siya – hindi ang iba sa Kanya. Ang bawat sinamba bukod pa sa Kanya, ito ay sinasamba ayon sa walang-kabuluhan. Ito ay nagkukulang at nasasalang sa kamatayan at pagkalipol.

Nagtustos sa atin si Allāh (kaluwalhatian sa Kanya) ng mga isip na nakatatalos ng isang bahagi mula sa kadakilaan Niya. Nagkintal Siya sa atin ng naturalesang umiibig sa kabutihan at nasusuklam sa kasamaan. Napapanatag ito kapag dumulog kay Allāh, ang Panginoon ng mga nilalang. Ang naturalesang ito ay nagpapatunay sa kalubusan Niya at na Siya ay hindi maaaring mailarawan sa pagkakaroon ng kakulangan – kaluwalhatian sa Kanya.

Hindi naaangkop sa nakapag-uunawa na sumamba kundi sa Lubos kaya papaano siyang sumasamba sa isang nilikha na nagkukulang o higit na mababa kaysa sa kanya!

Ang sinasamba ay hindi maaari na maging isang tao o isang anito o isang puno o isang hayop!

Ang Panginoon ay nasa ibabaw ng mga langit Niya, na nakaluklok sa trono Niya, na nakahiwalay sa nilikha Niya. Sa sarili Niya ay walang anumang mula sa mga nilikha Niya at sa mga nilikha Niya ay walang anuman mula sa sarili Niya. Hindi Siya sumasanib at hindi Siya nagsasakatawan sa anuman sa nilikha Niya.

Ang Panginoon ay walang katulad sa Kanya na anumang bagay, at Siya ay ang Nakaririnig, ang Nakakikita. Wala Siyang kapantay na isa man. Siya ang Walang-pangangailangan sa nilikha Niya.

Hindi Siya natutulog at hindi Siya kumakain ng pagkain. Siya ay Dakila na hindi maaaring magkaroon ng asawa o anak. Ang Tagalikha ay may mga katangian ng kadakilaan at hindi maaari magpakailanman na mailarawan sa pagkakaroon ng pangangailangan o kakulangan.

Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِئُوهُ مِنْهُ صَغِفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (٧٣) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ {73} O mga tao, may inilalahad na isang paghahalintulad kaya makinig kayo roon. Tunay na ang dinadalanginan ninyo bukod pa kay Allāh ay hindi makalilikha ng isang langaw, kahit pa nagkaisa sila para roon. Kung mangangagaw sa kanila ang langaw ng isang bagay ay hindi sila makapapasagip niyon mula rito. Humina ang humuhuli at ang hinuhuli.74. Hindi sila nagpahalaga kay Allāh nang totoong pagpapahalaga sa Kanya. Tunay na si Allāh ay talagang Malakas, Makapangyarihan.} (Qur'ān :73-74)

Bakit tayo nilikha ng Dakilang Tagalikhang ito? Ano ang ninanais Niya sa atin?

Maiisip kaya na si Allāh ay lumikha sa lahat ng mga nilikhang ito nang walang layon? Lumikha kaya Siya ng mga ito nang walang layon samantalang Siya ang Marunong, ang Dakila?

Maiisip kaya na ang lumikha sa atin sa ganitong kawastuhan at kahusayan at nagpasilbi para sa atin ng nasa mga langit at lupa ay lumikha sa atin nang walang layon o nag-iwan sa atin nang walang sagot sa pinakamahalaga sa mga tanong na umaabala sa atin tulad ng kung bakit tayo narito, ano ang mangyayari matapos ng kamatayan, at ano ang layon sa paglikha sa atin?

Maiisip kaya na hindi magkaroon ng parusa sa mga tagalabag sa katarungan ni ng kabayaran sa mga tagagawa ng maganda?

Nagsabi si Allāh (kaluwalhatian sa Kanya): ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ {Kaya nagpalagay ba kayo na lumikha lamang Kami sa inyo nang walang-kabuluhan, at na kayo tungo sa Amin ay hindi pabalik?} (Qur'ān 23:115)

Bagkus nagsugo si Allāh ng mga sugo upang makaalam tayo sa layon ng pag-iral natin. Gumabay Siya sa atin kung papaano tayong sasamba sa Kanya at magpapakalapit-loob sa Kanya, kung ano ang ninanais Niya sa atin, at kung papaano tayong magtatamo ng pagkalugod Niya. Nagpabatid Siya sa atin tungkol sa kahahantungan natin matapos ng kamatayan.

Si Allāh ay nagsugo ng mga sugo upang magpabatid sila sa atin na Siya – tanging Siya – ang karapat-dapat sa pagsamba, upang makaalam tayo kung papaanong sasambahin Siya, at upang magpaabot sila sa atin ng mga ipinag-uutos ni Allāh at mga sinasaway Niya at magturo sila sa atin ng mga mainam na pinahahalagahan (value), na kung susundin natin ay magiging kaaya-aya ang buhay natin, na paghaharian ng mga kabutihan at mga pagpapala.

Nagsugo nga si Allāh ng maraming sugo, tulad nina Noe, Abraham, Moises, at Jesus. Nag-ayuda si Allāh sa kanila ng mga tanda at mga himala na nagpapatunay sa katapatan nila at na sila ay mga isinugo mula sa ganang Kanya – kaluwalhatian sa Kanya. Ang kahuli-hulihan sa kanila ay si Muḥammad (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan).

Nagpabatid nga sa atin ang mga sugo nang buong kaliwanagan na ang buhay na ito ay isang pagsubok at na ang buhay na tunay ay mangyayari matapos ng kamatayan.

Nagpabatid ang mga sugo na mayroong Paraiso para sa mga mananampalataya na sumamba kay Allāh – tanging sa Kanya: walang katambal sa Kanya – at sumampalataya sa lahat ng mga sugo, at

mayroong Impiyerno na inihanda ni Allāh para sa mga tagatangging sumampalataya na sumamba sa mga iba pang diyos kasama kay Allāh o tumangging sumampalataya sa alinmang sugo kabilang sa mga sugo ni Allāh.

Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): ﴿يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكَم رُسُلٌ مِنْكُمْ يَفْصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ أَنْقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٣٥) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ 35 Adan, kung may pupunta nga naman sa inyo na mga sugo kabilang sa inyo, na nagsasalaysay sa inyo ng mga tanda Ko, ang mga nangilag magkasala at nagsaayos ay walang pangamba sa kanila ni sila ay malulungkot.36. Ang mga nagpasinungaling sa mga tanda Namin at nagmalaki sa mga ito, ang mga iyon ay mga maninirahan sa Apoy; sila ay doon mga mananatili.} (Qur'an 7:35-36)

Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (٢١) الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٢٢) وَإِنْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا ۖ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٣) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْزَلْنَا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (٢٤) وَيَتَّبِعِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأْتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ (٢١) وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ 21 O mga tao, sumamba kayo sa Panginoon ninyo na lumikha sa inyo at sa bago pa ninyo, nang sa gayon kayo ay mangingilag magkasala,22. na gumawa para sa inyo ng lupa bilang himlayan at ng langit bilang silong, at nagpababa mula sa langit ng tubig kaya nagpalabas Siya sa pamamagitan nito ng mga bunga bilang panustos para sa inyo. Kaya huwag kayong gumawa para kay Allāh ng mga kaagaw samantalang kayo ay nakaaalam.23. Kung kayo ay nasa isang pag-aalinlangan sa ibinaba Namin sa Lingkod Namin, maglahad kayo ng isang kabanata kabilang sa tulad nito at tumawag kayo ng mga saksi ninyo bukod pa kay Allāh kung kayo ay mga tapat.24. Ngunit kung hindi kayo nakagawa – at hindi kayo makagagawa – ay mangilag kayo sa Apoy na ang panggatong nito ay ang mga tao at ang mga bato. Inihanda ito para sa mga tagatangging sumampalataya.25. Magbalita ka ng nakagagalak sa mga sumampalataya at gumawa ng mga maayos na ukol sa kanila ay mga Hardin na dumadaloy mula sa ilalim ng mga ito ang mga ilog. Sa tuwing tinutustusan sila mula sa mga ito ng bunga bilang panustos ay nagsasabi sila: “Ito ay ang itinustos sa amin bago pa niyan.” Bibigyan sila nito na nagkakawangisan. Ukol sa kanila roon ay mga asawang dinalisay at sila ay doon mga mananatili.} (Qur'an 2:21-25)

Bakit dumami ang mga sugo?

Talaga ngang nagsugo si Allāh ng mga sugo Niya sa mga kalipunan. Kaya walang anumang kalipunan malibang nagsugo nga si Allāh doon ng isang sugo upang mag-anyaya sa kanila sa pagsamba sa Panginoon nila at magpaabot sa kanila ng mga ipinag-uutos Nito at mga sinasaway Nito. Ang layon ng pag-aanyaya nila sa kalahatan ay ang pagsamba kay Allāh – tanging sa Kanya: kamahal-mahalan Siya at kapita-pitagan. Sa tuwing nagsimula ang isang anumang kalipunan sa pagwaksi o pagbaluktot sa inihatid ng sugo nito na utos ng paniniwala sa kaisahan ni Allāh, nagtatalaga si Allāh ng iba pang sugo upang magtumpak sa landasin at magpanumbalik sa mga tao sa matinong naturalesa ng paniniwala sa kaisahan ni Allāh at pagtalima sa Kanya.

Ganito hanggang sa winakasan ni Allāh ang mga sugo sa pamamagitan ni Propeta Muḥammad (sumakanya ang basbas at ang pangangalaga), na naghatid ng Relihiyong Lubos at Batas na Mamamalagi, na pangkalahatan para sa lahat ng mga tao hanggang sa Araw ng Pagbangon, ang tagapaglubos at ang tagapagpawalang-bisa sa bago nito na mga batas. Ginarantiyahan ng Panginoon para sa Relihiyong ito ang pananatili at ang pamamalagi hanggang sa Araw ng Pagbangon.

Ang tao ay hindi magiging isang mananampalataya hanggang sa sumampalataya siya sa lahat ng mga sugo.

Si Allāh ay ang nagsugo sa mga sugo at nag-utos sa lahat ng nilikha Niya ng pagtalima sa kanila. Ang sinumang tumangging sumampalataya sa pagkasugo ng isa sa kanila, tumanggi nga siyang sumampalataya sa lahat. Kaya naman walang pagkakasalang higit na mabigat kaysa sa pagtanggap ng tao kay Allāh ng pagsisiwalat Niya. Kaya naman kailangan para sa pagpasok sa Paraiso ng pananampalataya sa lahat ng mga sugo.

Ang kinakailangan sa bawat isa sa panahong ito ay sumampalataya kay Allāh at sa lahat ng mga sugo ni Allāh at sumampalataya sa Huling Araw. Hindi mangyayari iyon malibang sumampalataya at sumunod sa kahuli-hulihan sa kanila at pangwakas sa kanila, si Propeta Muḥammad (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan). ang inayudahan ng himalang mamamalagi, ang Marangal na Qur'an na naggarantiya si Allāh ng pag-iingat nito hanggang sa magmamana Siya sa lupa at sinumang nasa ibabaw nito.

Bumanggit si Allāh sa Marangal na Qur'an na ang sinumang tumanggi sa pananampalataya sa alinmang sugo kabilang sa mga sugo ni Allāh ay tagatangging sumampalataya kay Allāh at

يَعْمَلُونَ {Kaya hindi nalalaman ng isang kaluluwa ang ikinubli para sa kanila na ginhawa ng mga mata bilang ganti sa anumang dati nilang ginagawa.} (Qur'ān 32:17)

Ano ang maiwawala ko kung sakaling tinanggihan ko ang Islām?

Maiwawala ng tao ang pinakadakilang kaalaman at pagkakaalam. Ito ay ang pagkakaalam at ang kaalaman kay Allāh. Maiwawala niya ang pananampalataya kay Allāh na nagkakaloob sa tao ng katiwasayan at kapanatagan sa Mundo at kaginhawahang mananatili sa Kabilang-buhay.

Maiwawala ng tao ang pagkabatid sa pinakadakilang aklat na pinababa ni Allāh sa tao at ang pananampalataya sa Dakilang Aklat na ito.

Maiwawala niya ang pananampalataya sa mga propetang dakila at maiwawala din niya ang pakikisama sa kanila sa Paraiso sa Araw ng Pagbangon at siya ay magiging kasa-kasama ng mga demonyo, mga salarin, at mga nagdidiyus-diyusan sa apoy ng Impiyerno. Kay saklap ang tahanan at kay saklap ang kapitbahayan!

Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): ﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ (15:15) {Kaya sambahin ninyo ang anumang niloob ninyo bukod pa sa Kanya." Sabihin mo: "Tunay na ang mga lugi ay ang mga nagpalugi sa mga sarili nila at mga mag-anak nila sa Araw ng Pagbangon." Pansinin, iyon ay ang pagkaluging malinaw.16. Magkakaroon sila mula sa ibabaw nila ng mga kulandong mula sa apoy at mula sa ilalim nila ng mga kulandong. Iyon ay ipinapangamba ni Allāh sa mga lingkod Niya, [na nagsasabi]: "O mga lingkod Ko, kaya mangilag kayong magkasala sa Akin."} (Qur'ān 39:15-16)

Ang sinumang nagnais ng kaligtasan sa Kabilang-buhay, kailangan sa kanya na pumasok sa Islām at sumunod kay Propeta Muḥammad (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan).

Kabilang sa mga katotohanan na nagkaisa sa pagsang-ayon sa mga ito ang mga propeta at ang mga isinugo (sumakanila ang pangangalaga) ay na walang maliligtas sa Kabilang-buhay kundi ang mga Muslim na sumampalataya kay Allāh, hindi nagtambal sa pagsamba sa Kanya ng isa man, at sumampalataya sa lahat ng mga propeta at mga sugo. Kaya ang lahat ng mga tagasunod ng mga isinugo, na mga mananampalataya sa kanila, na mga tagapaniwala sa kanila, ay papasok sa Paraiso at maliligtas mula sa Impiyerno.

Ang mga nasa panahon ni Propeta Moises noon, sumampalataya sa kanya, at sumunod sa mga katuruan niya, ang mga ito ay mga Muslim at mga mananampalataya na matutuwid. Subalit matapos na ipinadala ni Allāh sa Jesus, kinakailangan sa mga tagasunod ni Moises na sumampalataya kay Jesus at sumunod sa kanya. Kaya naman ang mga sumampalataya kay Jesus, ang mga ito ay mga Muslim na maaayos; at ang sinumang tumanggi sa pagsampalataya kay Jesus at nagsabi: "Mananatili ako sa relihiyon ni Moises," ito ay hindi mananampalataya dahil siya ay tumanggi sa pagsampalataya sa isang propetang isinugo ni Allāh. Pagkatapos matapos na ipinadala ni Allāh ang kahuli-hulihan sa mga sugo, si Propeta Muḥammad (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan), kinailangan sa lahat na sumampalataya sa kanya. Ang Panginoon ay ang nagsugo kina Moises at Jesus at ang nagsugo sa kahuli-hulihan sa mga sugo na si Muḥammad. Kaya naman ang sinumang tumangging sumampalataya sa pagkasugo ni Muḥammad (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) at nagsabi: "Mananatili ako sa pagsunod kay Moises o kay Jesus," ito ay hindi mananampalataya.

Hindi nakasasapat na magsabi ang tao na siya ay gumagalang sa mga Muslim at hindi nakasasapat para sa kaligtasan niya sa Kabilang-buhay na magkawanggawa siya at umalalay sa mga dukha; bagkus kailangan na siya ay maging isang mananampalataya kay Allāh, sa mga kasulatan Nito, mga sugo Nito, at Huling Araw, upang tumanggap si Allāh niyon mula sa kanya sapagkat hindi nagkaroon ng isang pagkakasalang higit na mabigat kaysa sa pagtatambal (shirk) at pagtanggap sumampalataya (kufr) kay Allāh, pag-ayaw sa kasi (pagsisiwalat) na pinababa ni Allāh o pagtanggap sa pagkapropeta ng kahuli-hulihan sa mga propeta Niya na si Muḥammad (basbasan Niya ito at pangalagaan).

Kaya naman ang mga Hudyo at ang mga Kristiyano na nakadinig sa pagkapadala kay Muḥammad bilang Sugo ni Allāh (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan), tumanggi sa pagsampalataya sa kanya, at tumanggi sa pagpasok sa Relihiyong Islām, sa Impiyerno ay magiging mga mamamalagi roon magpakailanman. Ito ang kahatulan ni Allāh at hindi kahatulan ng isa sa mga tao. Nagsabi si Allāh: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ {Tunay na ang mga tumangging sumampalataya kabilang sa mga May Kasulatan at mga tagapagtambal ay magiging nasa Apoy ng Impiyerno bilang mga mananatili roon. Ang mga iyon ay ang pinakamasama sa sangkinapal.} (Qur'ān 98:6)

Yayamang bumaba sa Sangkatauhan ang kahuli-hulihang mensahe mula kay Allāh, kinakailangan sa bawat tao na nakaririnig tungkol sa Islām at nakaririnig tungkol sa mensahe ng Propeta na si

Muhammad (basbasan siya ni Allāh at pangalagaan) na sumampalataya rito, sumunod sa Batas nito, at tumalima rito sa ipinag-uutos nito at sinasaway nito. Ang sinumang nakaririnig tungkol sa huling mensaheng ito at tumanggi rito, hindi tatanggap si Allāh mula sa kanya ng anuman at magdudulot si Allāh ng pagdurusa sa kanya sa Kabilang-buhay.

Kabilang sa mga patunay niyon ang sabi ni Allāh: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ {Ang sinumang naghahangad ng iba pa sa Islām bilang relihiyon ay hindi ito matatanggap mula sa kanya at siya sa Kabilang-buhay ay kabilang sa mga lugi.} (Qur'ān 3:85)

Nagsabi pa si Allāh: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا آلَافِيئَةً يَتَّبِعُونَ﴾ {Sabihin mo: “O mga May Kasulatan, halikayo sa isang salitang magkatulad sa pagitan namin at ninyo: na hindi tayo sasamba kundi kay Allāh, hindi tayo magtatambal sa Kanya ng anuman, at hindi gagawa ang iba sa atin sa iba bilang mga panginoon bukod pa kay Allāh.” Ngunit kung tumalikod sila ay sabihin ninyo: “Sumaksi kayo na kami ay mga Muslim.”} (Qur'ān 3:64)

Ano ang nag-oobliga sa akin upang ako ay maging isang Muslim?

Para sa pagpasok sa Islām, kinakailangan ang pananampalataya sa anim na haliging ito:

Ang pananampalataya kay Allāh, na Siya ay ang Tagalikha, ang Tagapagtustos, ang Tagapangasiwa, ang Tagapagmay-ari, na walang katulad sa Kanya na anuman at wala Siyang asawa at walang anak; na Siya – tanging Siya – ay ang karapat-dapat sa pagsamba; at na maniwala na ang pagsamba sa bawat anumang sinamba bukod pa sa Kanya ay pagsambang walang-kabuluhan.

Ang pananampalataya sa mga anghel, na sila ay mga lingkod ni Allāh, na nilikha Niya mula sa isang liwanag at gumawa na kabilang sa mga gawain nila na sila ay bumababa kalakip ng kasi (pagsisiwalat) sa mga propeta Niya.

Ang pananampalataya sa lahat ng mga kasulatan na pinababa ni Allāh sa mga propeta Niya (gaya ng Torah at Ebanghelyo bago ng pagpili sa mga ito) at sa kahuli-hulihan sa mga kasulatan, ang Marangal na Qur'ān.

Ang pananampalataya sa lahat ng mga sugo gaya nina Noe, Abraham, Moises, Jesus, at sa kahuli-hulihan sa kanila na si Muhammad. Sila ay kabilang sa mga tao. Nag-ayuda si Allāh sa kanila sa pamamagitan ng kasi (pagsisiwalat). Ibinigay Niya sa kanila ang mga tanda at ang mga himala na nagpapatunay sa katapatan nila.

Ang pananampalataya sa Huling Araw kapag bubuhayin ni Allāh ang mga una at ang mga huli, hahatulan Niya ang nilikha Niya, at papapasukin Niya sa Paraiso ang mga mananampalataya at sa Impiyerno ang mga tagatangging sumampalataya.

Ang pananampalataya sa pagtatakda, na si Allāh ay nakaaalam sa bawat bagay: ang anumang nangyari sa nakaraan at ang anumang mangyayari sa hinaharap; at na si Allāh ay sumulat nga niyon, lumuob niyon, at lumikha ng bawat bagay.

Huwag mong ipagpahuli ang pagpapasya!

Ang Mundo ay hindi tahanan ng pamamalagi ...

Maglalaho mula rito ang bawat karikitan at mapapawi ang bawat pagnanasa ...

Darating ang Araw na tutuusin doon ang tao sa bawat gawang ipinauna niya. Iyon ay ang Araw ng Pagbangon. Nagsabi si Allāh: ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُهَا حَصِيرًا وَلَا يُظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ {Ilalagay ang talaan saka makikita mo ang mga salarin habang mga nababagabag dahil sa nasaad dito at magsasabi sila: “O kapighatian sa amin; ano ang mayroon sa talaang ito na hindi lumilisan sa isang maliit ni isang malaki malibang inisa-isa nito iyon.” Matatagpuan nila ang anumang ginawa nila na nakadalo. Hindi lumalabag sa katarungan ang Panginoon mo sa isa man.} (Qur'ān 18:49)

Nagpabatid nga si Allāh na ang tao na hindi umaanib sa Islām ay tunay na ang hantungan niya ay ang pamamalagi sa Apoy ng Impiyerno magpakailanman.

Kaya naman ang kalugihan ay hindi magaan; bagkus ito ay mabigat: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ {Ang sinumang naghahangad ng iba pa sa Islām bilang relihiyon ay hindi ito matatanggap mula sa kanya at siya sa Kabilang-buhay ay kabilang sa mga lugi.} (Qur'ān 3:85)

Kaya naman ang Islām ay ang relihiyon na hindi tatanggap si Allāh ng iba pa rito kabilang sa mga ibang relihiyon.

Si Allāh ay lumikha sa atin, sa Kanya tayo manunumbalik, at ang Mundong ito ay isang pagsubok para sa atin.

Maging nasa katiyakan ang tao: na ang buhay na ito ay maikli, tulad ng panaginip ... walang isang nakaaalam kung kailan siya mamamatay.

Kaya ano ang magiging sagot niya kapag tinanong siya sa Araw ng Pagbangon: Bakit hindi niya sinunod ang katotohanan at bakit hindi niya sinunod ang pangwakas sa mga propeta?

Ano ang isasagot ng Panginoon mo sa Araw ng Pagbangon? Nagbigay-babala na Siya laban sa mga pagsunod sa kawalang-pananampalataya sa Islām at nagpabatid na Siya sa iyo na ang kahahantungan ng mga tagatangging sumampalataya ay ang kapahamakan sa Impiyerno magpakailanman.

Nagsabi si Allāh: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ {Ang mga tumangging sumampalataya at nagpasinungaling sa mga tanda Namin, ang mga iyon ay ang mga maninirahan sa Apoy; sila ay doon mga mananatili.} (Qur'ān 2:39)

Walang maidadahi-dahilan para sa sinumang nagwaksi sa totoo at gumaya-gaya sa mga magulang at mga ninuno.

Nagpabatid sa atin si Allāh na marami sa mga tao ay tumatanggi sa pagpasok sa Islām dala ng pangamba sa kapaligirang pinamumuhayan nila.

Marami ang mga tumatanggi sa Islām dahil sa kawalan ng pagkaibig nila sa pagpapaiba sa mga paniniwala nila na minana nila sa mga magulang nila, kinamit nila mula sa mga kapaligiran nila at mga lipunan nila, at nakahiratian nila. Marami sa kanila ang pinipigilan ng panatisismo at bulag na pagsunod sa kabulaanan na minana nila.

Ang mga ito sa kalahatan ay hindi magkakaroon ng maidadahi-dahilan doon. Titindig sila sa harapan ni Allāh nang walang katwiran.

Hindi maidadahi-dahilan para sa ateista na magsabi: "Mananatili ako sa Ateismo dahil ako ay ipinanganak sa isang ateistang pamilya!" Bagkus naobligang siya na gamitin ang isip na ipinagkaloob ni Allāh sa kanya at magbulay-bulay sa kadakilaan ng mga langit at lupa, at na mag-isip-isip sa pamamagitan ng isip niya na ipinagkaloob sa kanya ng Tagalikha niya upang matalos niya na ang Sansinukob na ito ay may isang Tagalikha. Gayon din ang sinumang sumasamba sa mga bato at mga anito, walang maidadahi-dahilan para sa kanya sa paggaya-gaya sa mga magulang niya; bagkus inobligang siya na saliksikin ang katotohanan at tanungin ang sarili niya: "Papaano akong sumasamba sa isang bagay na hindi nakaririnig sa akin, hindi nakakikita sa akin, at hindi nagpapakinabang sa akin ng anuman?"

Gayon din ang Kristiyano na sumasampalataya sa mga bagay-bagay na sumasalungat sa naturalesa at isip, inobligang siya na tanungin ang sarili niya: "Papaanong ukol sa Panginoon na magpabaya sa pagpatay sa anak niya, na hindi nakagawa ng pagkakasala, alang-alang sa pagtubos sa mga kasalanan ng mga ibang tao? Ito ay bahagi ng kawalang-katarungan!" Papaanong ukol sa mga tao na magpako sa krus at pumatay ng anak ng Diyos? Hindi ba ang Diyos ay nakakakaya na magpatawad ng mga kasalanan ng Sangkatauhan nang hindi magpahintulot sa kanila ng pagpatay sa anak niya? Hindi ba ang Diyos ay nakakakaya na magtanggol sa anak Niya?

Kaya ang kinakailangan sa nakapag-uunawa ay na sumunod sa katotohanan at hindi gumaya-gaya sa mga magulang at mga ninuno sa kabulaanan.

Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ﴾ {Kapag sinabi sa kanila: "Halikayo sa pinababa ni Allāh at sa Sugo" ay nagsasabi sila: "Kasapatan sa amin ang natagpuan namin sa mga magulang namin." Kahit ba noon ang mga magulang nila ay hindi nakaalam ng anuman at hindi napapatnubayan?} (Qur'ān 5:104)

Ano ang gagawin ng sinumang nagnanais na umanib sa Islām at nangangamba para sa sarili niya ng perhuwisyo ng mga kamag-anak niya?

Ang sinumang nagnais na umanib sa Islām at natatakot sa kapaligirang nasa palibot niya, maaari sa kanya na umanib sa Islām at magkubli ng pagkaanib niya sa Islām hanggang sa magpadali si Allāh para sa kanya ng isang daan ng kabutihang makapagsasarili siya sa sarili niya at makapaglantad siya ng pagkaanib niya sa Islām.

Kaya bahagi ng kinakailangan sa tao na umanib sa Islām kaagad, subalit hindi kinakailangan sa kanya ang magpabatid sa mga nakapalibot sa kanya ng pagkaanib niya sa Islām, o ang maghayag nito kapag sa paghahayag na iyon ay may kapinsalaan sa kanya.

Alamin mo na ang tao, kung umanib siya sa islam, ay magiging isang kapatid sa milyun-milyong Muslim. Maaari sa kanya ang makipag-ugnayan sa masjid o Islāmic Center sa bayan niya at humiling sa kanila ng payo at tulong sapagkat ikaliligaya nila iyon.

Nagsabi si Allāh (napakataas Siya): ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ 2. Ang sinumang nangingilag magkasala kay Allāh ay gagawa Siya para rito ng isang malalabasan [sa kagipitan], 3. at magtutustos Siya rito mula sa kung saan hindi nito inaasahan. ...} (Qur'ān :2-3)

O marangal na mambabasa,

